

[Finansministeren.]

for i hvert fald en forhandling og forhåbentlig også mulighed for at finde frem til nye og mere moderne afskrivningsregler for bygningerne, regler, som tilgodeser netop det, der er fremhævet her fra forskellig side, at det er den økonomiske forældelse, der må være afgørende, ikke den tekniske. Det er jeg helt enig i. Det samfund, vi lever i i dag, kræver så hastige ændringer både i bygninger og maskiner osv., at det ikke er et spørgsmål om, hvorvidt en bygning er fundamenteret med, jeg ved ikke hvor mange meter cement, og hvor længe den kan holde, men et spørgsmål om, hvorvidt denne bygning egner sig til det produktionsformål, den skal anvendes til, efter den teknik, som skal bruges til hver sin tid. Det er jeg altså enig i, og det er ud fra de synspunkter, vi arbejder i øjeblikket med hele bygningsafskrivningsspørgsmålet.

Jeg kan ikke sige, om det vil være rigtigt at have et fast maksimum, sådan som hr. Arthur Jacobsen var inde på det, eller om der er andre muligheder, som er bedre. Der arbejdes med disse forskellige tanker i afskrivningsudvalget, og det synes jeg vi skal se på, når vi får forslagene, uden at jeg derfor på forhånd vil binde mig til at antage de forslag, som kommer fra afskrivningsudvalget. Vi ved jo heller ikke endnu, om der kommer et samlet forslag fra afskrivningsudvalget eller der blot kommer noget materiale, som vi så kan arbejde videre med. Men jeg vil i hvert fald notere som et betydeligt fremskridt, at man nu fra alle partiers side er indstillet på, at skal bygningsafskrivningerne moderniseres, så skal vi også have gennemført en avancebeskatning, således at vi får bragt bygningsafskrivningerne principielt på linje med det øvrige afskrivningsområde.

Ja, der kunne være mange andre ting at gå ind på. Det vil jeg undlade, også fordi det jo ikke er mit forslag, der er til behandling her i dag, det er forslagsstillernes fra venstre og de konservative og fra liberalt centrum. Jeg har kun villet give udtryk for mine principielle synspunkter på det, der ligger her i dag.

Alfred Bøgh: Jeg er glad for, at finansministeren anerkendte, at jeg var blid i

formen. Han vil så formentlig også anerkende, at jeg er stærk i realiteterne.

Finansministeren anerkendte eller sagde også, og det synes jeg var meget nyttigt — ja, vi vidste det vel i forvejen — at grundlaget, regeringen arbejder på, det er nu engang den samarbejdsaftale, den har med SF, og det synes han, at det skulle man indrette sig på. Ja men vi har jo regnet med, at selv om der var en sådan samarbejdsaftale, skulle det være muligt at opnå noget, når man kom med fornuftige ting, som vi absolut føler vi er kommet med her. Vi har ikke overdrevet med disse forslag, vi er kommet med; vi har simpelt hen foreslået at føre lovgivningen tilbage til det, den var. Vi har lagt vægt på ikke at komme med forslag, som der ingen realiteter var i og intet grundlag var for; og derfor har vi også håbet på, at det skulle være muligt under de ændrede forudsætninger, som er indtrådt i de måneder, der er gået, siden loven blev behandlet sidst, at få noget nyttigt ud af det.

Jeg takker ministeren, fordi han alligevel har givet afskrivningsudvalget et lille puf og bedt dem om at fremskynde arbejdet, og jeg må jo være enig med ministeren i, at så må vi afvente resultatet, håbe, at det kommer snart, og så se på, hvad vi kan få ud af det.

I øvrigt tror jeg ikke, at jeg evner at tilføre debatten nye synspunkter. Det er jo ikke ret længe siden, der var en erhvervsdebat her i salen, hvor også disse afskrivningsregler blev grundigt debatteret, så jeg finder, at det er håbløst at gå dybere ind i debatten i dag. Men jeg udtrykker håbet om, at man i det 17 mands udvalg, som jeg venter skal arbejde videre med tingene, trods de betænkeligheder, der har været, især fra ministerens side, alligevel måtte kunne nå frem til et resultat, som vil gavne hele det danske erhvervsliv; det trænger til det i den øjeblikkelige situation.

Niels Westerby: Hr. Arthur Jacobsen var inde på nogle betragtninger om, at erhvervslivet måtte støttes med billige lån, og det er naturligvis rigtigt, at vi har ikke gjort op med erhvervspolitikken ved at gennemføre nogle gode afskrivningsregler; så meget rigtigt er der vel i det. Men på